

Sant Joan

PRENSA
CORONA

4 NOVEMBRE 1983 - Nº 130

REVISTA QUINZENAL

Des de 1945 han mort en guerres
deu milions de persones: més que
a la segona guerra mundial...

Bolletí-revista quinzenal SANT JOAN
 DIRECTOR: Carles Costa Salom
 4 Novembre 1983. Nº 130
 Edita: Centre Cultural de Sant Joan
 Adreça: Carrer Princesa, 24
 Imprimeix: Apòstol y Civilizador (Petra)

COL.LABORADORS

Miquel Florit
 Joan Jaume
 Joan Matas
 Gabriel Ferriol
 Miquel Gayà
 Catalina Mas
 Vicens Millán
 Antonia Costa
 Jeronia Morey
 Tomi Company
 Mateu Bover
 Climent Picornell
 Joan Font

NOTA.

Els articles publicats en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus propis autors.

ASAMBLEA DE LA APA

La asociación de Padres de Alumnos de la Escuela local, celebró su asamblea anual en la que, entre otros temas fueron expuestos, por el Director D. Andrés Gelabert, los nuevos Estatutos del Centro.

También fueron presentados los planes y proyectos para la construcción del nuevo colegio de E.G.B. en terrenos de Son Juny y cuyas obras al parecer, serán iniciadas durante el presente curso.

Se procedió también a la renovación de cargos. Posteriormente reunidos los nuevos elegidos y los demás componentes de la Directiva, se eligió como Presidente de la Asociación a D. Guillermo Gayà Gayà, ya reelegido en otras ocasiones, el cual con este curso, serán ya siete años al frente de la A.P.A., a continuación quedaron elegidos: Vice-Presidente D. Antonio Ferriol Gomis, Secretario D. Miguel Gayà Gayà, Vice-Secretario Dña. Petra Walcowiak, Tesorero D. Juan Barceló Mesquida, Depositario D. Juan Barceló Morey y ocho vocales. El Consejo de Dirección quedó formado por D. Guillermo Gayà Gayà, Dña. María Magdalena Jaume Nigorra, D. Alfredo García Soler y D. Gabriel Company Gayà.

En cuanto a planes para el curso que se ha iniciado, se acordó entre otros que siguieran impartiendo los cursos especiales de inglés y natación y añadir otro de defensa personal.

Deseamos a la nueva Junta Rectora, muchos aciertos en beneficio del centro escolar.

SI SI... YA SE QUE TODOS PIENSAN QUE SÓLO SE DECIR... MI CAAASAAA... PUES NO! PUES NADA MAS VOLVER A MI NAVE QUE POR CIERTO SE LLAMA E.C.C.A. (EXTRATERRESTRES CON CULTURA AERO-ESPACIAL) Y SINTONICÉ RADIO POPULAR, DONDE DABAN UN PROGRAMA HOMÓNIMO AL DE NUESTRA NAVE... Y HE APRENDIDO MUCHAS COSAS, CUAL ES EL MONTE MÁS ALTO DE EUROPA, O PORQUE LA VIA APIA SI SE LLAMA ASÍ NO ES PORQUE ESTÉ SEMBRADA DE APIO...

Y ADEMÁS DEL DEDO SE ME HA ILUMINADO LA INTELIGENCIA

Y ESTOY MUY CONTENTO...

¿TE INTERESA? PUES YA SABES MATRICULATE!

EECA
 RADIO POPULAR

SUMARI

Asamblea APA
 In memoriam
 Evocació
 Asamblea Diocesana
 Informació Parroquial
 De per la Vila
 Concurso Villancicos Porto Cristo
 Diada de Premsa a Petra
 Esports
 Romanç d'En Joan Manacorí

In memoriam

A SUS 29 AÑOS PEDRO SASTRE FONT HA DEJADO UNA ESTELA DE AMISTAD Y SIMPATIA

El pasado 18 de octubre, fallecía en Palma, el joven Pedro Sastre Font, después de haber soportado durante cinco años una dolorosa enfermedad, que truncó su vida a los 29 años de edad. Era el segundo hijo de un matrimonio sanjuanense, afincado en Palma en estos últimos años, el conocido constructor Antonio Sastre Nigorra y Francisca Font Dalmau.

Pedro, que después de sus estudios había conseguido una plaza de administrativo en las oficinas de una entidad bancaria de la capital, años después, se sintió aquejado de una incurable enfermedad, la cual cambió totalmente el rumbo de su vida. Quiso Pedro desde un principio, que sus médicos le desvelaran la enfermedad y a través de libros buscó conocer con más detalles su dolencia y lejos de desanimarse, luchó con todas sus fuerzas para vencerla. Nunca dejó traslucir el mas mínimo desfallecimiento o mal humor ante los demás. Para llenar el desánimo que le embargaba interiormente, se entregó totalmente al servicio de los demás a través del deporte, pues obligado a dejar su trabajo en estos últimos años, supo tener valor suficiente, como para no encerrarse en si mismo y buscó con ahínco, este esparcimiento que le granjeó la estima de todos cuantos le trataron.

Primeramente fue a través de su afición por la colombicultura, participando en sueltas de palomos mensajeros, luego en competiciones de "coloms butxes", y estuvo afiliado a la Sociedad de Santa Eugenia, donde gozaba de gran simpatía.

Pero donde volcó todo su entusiasmo fue en el R.C.D. Mallorca, ocupando deferentes cargos de responsabilidad. Fue delegado oficial del equipo juvenil de la Liga Nacional y acompañando a este equipo realizó numerosos desplazamientos a la Península. Preparador del infantil Recreativo Mallorca, aplicó sus experiencias y contactos con entrenadores de categoría nacional, al equipo infantil, el cual con sus directrices mejoró en rendimiento y en logros deportivos. Trabajador entregado a los colores bermellones, formó parte de la directiva de equipos filiales e incluso colaboró con la Directiva Rectora, en la medida en que su salud se

lo permitía e incluso semanas antes de su fallecimiento, se le pudo ver, un tanto ya fatigado, pero con su espíritu inquieto, asesorar a estos chavales que pueden llegar a ser, en un mañana, buenos deportistas.

Joven sensato, formal y adnegado. Ante un futuro incierto acechado por tan temida enfermedad, prescindió de la idea de formar un hogar, pues no quiso exponerse a dañar la felicidad de una futura compañera y así en su estado de soltería y rodeado de sus familiares acabó su vida.

A sus 29 años, Pedro ha dejado una estela de amistad y simpatía, ganada a pulso por entrega y sinceridad. Sus exequias y funeral en la iglesia parroquial de Sant Joan y las misas en Palma, Parroquia de la Soledad y la que le dedicaron amigos y directivos del R.C.D. Mallorca en la iglesia de la Anunciación "La Sang", fueron una verdadera demostración de la estima y aprecio con que era tenido, pues en todas estas celebraciones religiosas, los templos estuvieron repletos de amigos afectados por el dolor, ante la marcha de tan apreciado compañero.

Desde estas líneas deseamos sumarnos también a las muchas muestras de condolencia, recibidas por sus padres, hermanos y familiares. Descanse en paz, quien supo soportar con resignación y en tan corto tiempo ganarse tantos amigos.

Juan Jaume

EVOCACIÓ

El sentírem dir moltes vegades quan li demanaven qui era: Som en Pedro. Sí, en Pedro Sastre Font, fill d'Antoni i Francisca. Va néixer dia 14 de novembre de 1953 a la vila, Sant Joan. Ja tenia un germà, Antoni, i nasqueren tres més després d'ell: Miquel, Maria i Jaume.

Ben petit encara s'afegí al seu germà Antoni per viure amb els seus padrins i el seu conco a Ciutat. Després hi anirien també els seus pares i germans.

Prest va conèixer tots els racons de l'església i rectoria de la parròquia del Sagrat Cor de Jesus -Hostalets- i fent el cap ben viu servien els dos germans per tot com a persones grans.

Era ben seu, d'en Pedro, fer-se aviat amic de molts i molts eren amics seus i no només amb els iguals, també entre les persones majors.

Aprenia fins que li bastava, segons ell, i volia que li deixassen fer lo que ell sabia fer.

De sa padrina va aprendre a cuidar bé dels animalets i dels ramellers i ja sabia fer-ho tot sol i bé.

Va estudiar en el Col·legi de Sant Josep Obrer però aviat volgué fer feina.

Ben jovenet en una gestoria i després d'haver entrat en el Banc de Bilbao ja se'n va desfer tot sol i bé, per lo vist.

No s'allargava més de lo que podia. Volia anar segur, però feia lo que ell volia i sabia fer.

Quan li vengué la malaltia, tenia 24 anys. A tots mos vengué de nou i costa amunt. Ell volgué sobre bé lo que era i se'n va enterar de tot. Va entendre que seria arriscat festetjar i haver de trencar prest una il·lusió de dues persones i va resoldre que agafaria lo que prest pogués amollar i deixar.

Ja tot d'una se va prestar a tot lo que fos un remei i a vegades va esser ben feixuc. Ja sabia el tractament i lo que venia. Ha hagut de sofrir molt però pocs l'hauran vist plorar. Va fer feina en el Banc fins que pogué fer-la bé. Ho va provar tot abans de deixar-la.

Perquè tenia bons amics i no li era tant feixuc seguir cuidant-se de tants de coloms i colomins, no ho va deixar fins a lo darrer

Mai com si hagués d'acabar prest ni donant-se per perdut, encara que sabia bé ell que la malaltia feia via.

El vèiem anar i venir i mostrava gojós els trofeus i copes que guanyava. En té moltes. Una d'elles es la copa del Rei en un campionat nacional de l'any 1979 a Múrcia.

En tot això als darrers any es va fer amic també d'unes persones que se cuidaven del futbol infantil i juvenil en el Mallorca.

Va aprendre lo que li bastava per ajudar també an aquesta tasca, i va posar-hi lo que tenia des de petit, estimar com a bon amic.

Potser que hi passàs gust, però encara que la malaltia li fes passar malament, !com tractava an aquells al·lots i com s'entenien amb els grans!

La darrera conversa, el darrer dia que vengué a ca nostra, quan ja no podia xerrar, però escoltava i mirava, va esser amb un jugador, n'Higueras.

Quasi ja coneixíem els noms de tots els qui en Pedro tractava i estimava.

Havia decidit lluitar i esforçar-se per guanyar o tenir a retxa la malaltia i ho va fer fins a lo darrer i tant com ho va sobre.

Quan va veure que lo millor i més segur era confiar-se i agombolar-se amb els qui l'estimen i encomenar-se a Déu, ho va fer tant bé com lo d'abans.

Era la una de la matinada del dia 18 d'octubre d'aquest any. No va arribar per poc als 30 anys. Al cel sia per sempre.

ASSEMBLEA DIOCESANA - 1983

CONCLUSIONS I PARAULES DEL SENYOR BISBE

Diada important per a l'Església de Mallorca la tenguda el dissabte dia 8 en el Seminari Nou on hi participaren unes dues mil persones i d'on sortiren les principals prioritats per les quals se regirà la nostra Església dutant el trienni 83-86.

Les línies prioritàries per les quals caminarà l'Església Mallorquina han estat elaborades pels 200 grups de base que formaren l'assemblea i que amb el seu treball i reflexió han anat poc a poc -amb l'ajuda de l'Esperit- descobrint quins han d'ésser els camins concrets a recórrer, per entre tots, fer una Església més oberta a tothom més crítica, més despresada, més evangèlica.

Un total de 122 grups amb veu i vot proclamaren les línies preferencials d'actuació de cara al futur. Les tres propostes més votades foren les següents:

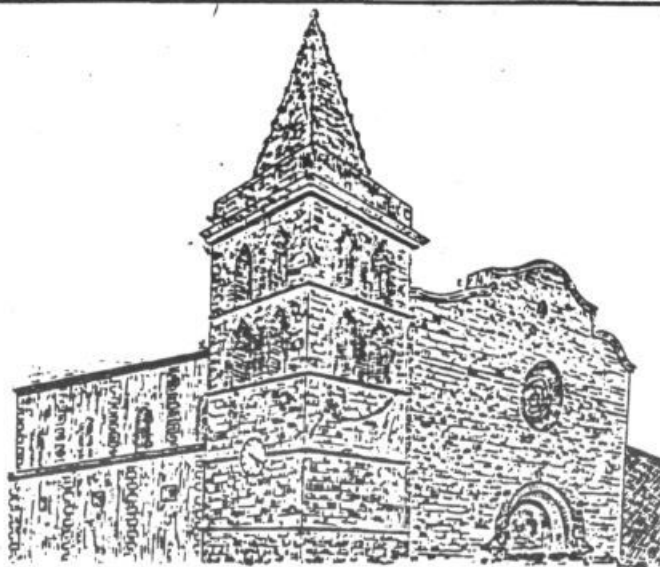
1. Potenciar la Pastoral de joves. Tots els grups de Joves cristians s'integraran dins el secretariat de Pastoral juvenil. Celebració d'una Assemblea de Joves. Promoció i coordinació de moviments especialitzats.

2. Potenciar l'acció social en la creació de nous grups. Més recolzament a l'acció solidària: Atur-Vivenda. Comunicació de persones i béns. Major presència cristiana a les Institucions civils. Obra social com a fruit de l'any de Lluç.

3. Catequesi i formació religiosa a tots els nivells. Formació permanent de Catequistes. Laics compromesos. Més centres de formació a la part forana.

Un dels actes més encoratjadors de l'Assemblea 83 fou la ponència del Bisbe, l'home que està el timó de la nau de l'Església Mallorquina, amb experiència de "mariner" i qualitats de "patró". De les seves paraules dirigides als assistents, volem destacar-ne alguns paràgrafs:

Començà el Sr. Bisbe dient: "Vull donar gràcies a Déu i a vosaltres per la vostra participació activa, cosa que ens fa obrir a l'esperança. Deixau-me subratllar la vostra participació i corresponsabilitat. Són més de 2.000 els qui han treballat amb molta de precisió i rigor. Es tracta, més que d'una participació numèrica, de qualitat, més important aquesta que l'altra. Tot això és indicatiu de que l'Esperit treballa dins el Poble de Déu en conjunt; Ell és el qui ens

mou i és Ell el qui se manifesta a través de l'Església, mitjançant aquesta estructura de l'Assemblea".

"No farem res criticant, plorant, gemegant, lamentant-nos, sinó participant, sentint-nos units -continua el Senyor Bisbe-. Aquesta Assemblea ens ha d'ajudar a millorar la nostra vida personal i de servei que com Església hem de tenir. Hem de treballar i mirar el futur amb esperança. Revisar-nos i no per lamentar-nos, sinó com a punt de partida cap al futur, caminant cap endavant fent petites passes"...

De les 23 propostes finals cal remarcar: - Les dues primeres (un desafiament de fora de l'Església) són essencials a la humanitat: El món de l'allunyat (el jove) i el marginat.

- En les altres dues: Vitalització de la vida de la nostra Església.

Seguidament el Bisbe Teodor convidà a treballar seriosament en quatre aspectes.

1. Manteniu vius i actius aquests 200 grups que han participat a l'assemblea; no els deixeu morir; feu-los treballar a nivell de sector, de parròquia, de comunitat.

2. Proposau-vos seriosament estudiar els projectes i com aplicarlos a la vostra comunitat.

3. No oblidem la resta que hem anat treballant i recordau les veus profètiques fent-se eco de les necessitats i problemes greus de la societat.

4. Tinguem l'esperança que neix del Crist Ressucitat. Tinguem coratge i il·lusió ja que l'Esperit bateja dins els nostres cors.

Siau realistes, humils, crítics. Sapiquem assumir el menys bo de l'Església i estimbau-vos els uns als altres, sense límits i

vivió amb alegria. Un món trist, engoixat, oprimat, necessita de l'alegria de Crist Ressuscitat.

Finalment el Senyor Bisbe va recomanar fermesa i constància en aquests tres punts:

- Fidelitat a Jesucrist i al seu Evangeli: Deixauvos conduir per l'Esperit.

- Fidelitat a la Humanitat: Ens Salvarem si sabem fer arribar als altres la salvació.
- Fidelitat la treball petit, sacrificat, humil, continuat, callat, que tothom vegi que això és el que fa avançar l'Església.

El Bisbe va acabar la ponència fent referència a la Mare de Déu i a "l'any de Lluï" i digué: "Maria, com a Mare, camina sempre davant nostre; ens ajuda... deixau-vos acompanyar per Ella; mirau-la, contemplau-la; és la més perfecta de les criatures".

Mitjans de Comunicació Social de l'Església.

INFORMACIÓ DE LA PARROQUIA

CURS DE CATEQUESI:

Cada setmana una vintena de catequistes im^u pertexen catequesi als nins de Sant Joan a les 5 de la tarda:

- Dilluns: Primer curs
- Dimarts: Quint - Sest - Sèptim curs
- Dimecres: Segon - Tercer - Quart curs

GRUP POST-CONFIRMACIÓ:

Dissabte, dia 5 de Novembre, tindrà lloc la trobada del Grup de Post-Confirmació so^u ta la direcció de Mn. Josep Roig Ferrer, a la Casa Parroquial, seguint les directrius pressas pel grup en el dia de convivència al Santuari de Bonany.

NOUS CRISTIANS:

- Dia 23 d'Octubre: Sebastià Matas Mayol
- Dia 23 d'Octubre: Bàrbara Maria Mieras Bennàssar.

NOVES LLARS:

- Dia 8 d'Octubre: Amador Bauçà Sastre-Margalida de Consolació Gual Florit...

PASSAREN A LA CASA DEL PARE:

- Dia 16 d'Octubre: Rafel Matas Antich
- Dia 18 d'Octubre: Pere Sastre Font

Una empresa de fora poble projecta cine a nivell comercial a Sant Joan, des del dijous dia 20 d'octubre.

Aquesta primera funció tengué lloc al local de Can Tronca, les dels dies 22 i 23 al saló de l'Ajuntament i les dels 29 i 30 a la Cambra Agrària.

Els cursets de ECCA per a adults ha tingut bona acceptació, per quant són ja un bon número els qui han començat el de Graduat Escolar i també els que volen aprendre la nostra llengua i cultura.

Mos digueren que la camionada de melons del concurs 1-2-3 de televisió, eren producte de la collita del Puig Ventós que con^u ra l'amo En Jaume Bonet "Síndic".

Excursió a Suïssa feren 20 santjoaners des del dia 10 al 18 del passat mes d'octubre. Després de recórrer el Sur de França, dormiren a Mònaco, els dies següents visitaren Milàn, Lucerna, Berna, Zurich, Interlanke, les catarates del Rihn, etc. Arribaren bons i molt contents d'haver pogut beu^u re tanta bellesa.

Certs membres de l'Ajuntament tenen la idea de dur a terme el projecte de cobrir la plaça d'Es Camp. Sembla que aquests regidors estan dins l'oposició i no sabem si un projecte tan ambiciós podria tenir bona acollida dins la majoria.

La popular diada del Domund, es celebrà el passat diumenge dia 23. En la recaptació feta es recolliren 105.700 pessetes.

Pel dia 27 de novembre, nova festa social a la "Peña Motorista", la celebració de 27 Aniversari. Amb el dinar anual de matances, aquest any com l'any passat a Son Cas^u tanyer.

XII CONCURSO DE VILLANCICOS PORTO CRISTO 1983

BASES

1.- La Parroquia de Ntra. Sra. del Carmen de Porto Cristo organiza, como en años anteriores, un CERTAMEN DE VILLANCICOS que con la colaboración de la Caja de Ahorros de las Baleares, "Sa Nostra", pretende fomentar la popular y cristiana costumbre de la canción navideña en honor al Niño Dios.

2.- El tema musical será libre y la letra correspondiente, en castellano o lengua vernácula, tendrá obligada relación con la Navidad.

3.- La duración máxima de cada villancico será de tres minutos y medio.

4.- Los participantes, una vez formalizada la inscripción, quedarán englobados en una de las especialidades establecidas, que son: A) Solistas; B) Grupos. A su vez, los solistas y grupos quedarán subdivididos en categorías, de este modo: Solistas: 1a) hasta 8 años; 2a) de 9 a 12 años; 3a) sin límite de edad.

5.- El número de voces oscilará entre un mínimo de 5 y un máximo de 12. En ningún caso el total entre voces y acompañantes sobrepasará en número de 15.

6.- El concursante solista podrá actuar como tal y, además, formando parte de un grupo, pero sólo en uno de ellos.

7.- Los villancicos clasificados para la final, así como sus intérpretes, no podrán ser sustituidos ni tampoco aumentado el número de sus intérpretes.

8.- No se admitirán acompañamientos en play-back.

9.- Las inscripciones deberán formalizarse en la Parroquia de Porto-Cristo, hasta el día 27 de Noviembre inclusive, personalmente o llamando al número 570728 de 8 a 10 de la noche.

10.- Los días y horas de actuación serán: Fase eliminatoria para solistas (hasta 8 años) y grupos (hasta 11 años) el viernes 2 de Diciembre a las 8 de la noche. Fase eliminatoria para solistas de 2a, 3a y 4a categoría, el viernes 9 de Diciembre a las 8 de la noche. Fase eliminatoria para grupos de 2a y 3a categoría, el viernes 16 a las 8 de la noche. Actuación de solistas de categoría especial y entrega de premios el lunes 26 de Diciembre a las 8 de la noche.

11.- Además de los trofeos, se establecen premios en metálico que alcanzan un valor global de más de 500.000 pesetas.

Cada grupo y cada concursante solista recibirá un banderín conmemorativo de este XII Concurso de Villancicos y un paquete de sopros. Además, todos los solistas y grupos premiados serán obsequiados con un ejemplar de "Cien villancicos de Porto Cristo", una casete con una selección de los mismos, y todos los participantes (cada villancico) recibirán un número para el sorteo, entre ellos, de una monumental cesta navideña.

12.- Los grupos participantes, a excepción de los procedentes de la comarca de Manacor, recibirán 1.500 ptas en concepto de ayuda por cada desplazamiento.

13.- Se otorgarán sendos galardones y premios en metálico A) Al autor o autores del mejor villancico inédito (música y letra) que se estrene en este concurso (1º: 10.000 pts., y 2º: 5.000 pts.). Los originales completos deberán ser entregados personalmente o por correo antes del 26 de Noviembre, acompañados de un sobre cerrado conteniendo las señas del autor o autores, y en el exterior del mismo seudónimo que figure en las composiciones.

14.- Se establece una categoría especial para los primeros premios conseguidos en años anteriores, que pasarán todos directos a la última fase del concurso.

15.- Los participantes, por el mero hecho de llevar a cabo su inscripción, aceptan estas bases. La organización no mantendrá correspondencia alguna con los concursantes, pudiendo estos solicitar toda clase de datos en el teléfono o lugar indicados en el número 9 de estas bases.

Grup d'assistents a Petra el 16-10-83 retratats baix l'estàtua del P. Serra.

El cancer es una de las enfermedades más curables... si es descubierto a tiempo. Cuanto más pronto sea descubierto, con más facilidades se podrá curar.

Señales que pueden ser la advertencia de un cancer:

- 1.- Cambio o alteraciones en el ritmo intestinal o en la micción.
- 2.- Ulcera que tarda en cicatrizar.
- 3.- Hemorragia o pérdida anormal de sangre.
- 4.- Endurecimiento o nódulo en la mama o en cualquier otra parte del cuerpo
- 5.- Indigestión frecuente, dificultad al tragar o detención del alimento.
- 6.- Cambio manifiesto en pecas o lunares.
- 7.- Tos persistente, ronquera o afonía que no cura.

- No ignores tu salud.
- Escucha tu cuerpo.
- Si observas alguna señal de advertencia consulta inmediatamente con tu médico.
- Que sea el médico quien decida si es una falsa alarma.
- Si no lo es, habrás ganado un tiempo precioso y no habrás arriesgado tu salud.

DIADA DE PREMSA FORANA

Ja els informàrem en el darrer número d'aquest bolletí "Sant Joan" de la diada a Petra, però avui ens alegrem de poder oferir-los el parlament de D. Miquel Bota Totxo.

Senyores
Senyors
Amics benvolguts

Una bona nova sempre fa obrir les ales del cor amb satisfacció i alegrança; i avui la nova, a més d'ésser bona, és transcendental: l'aparició del número CENT de la Revista "APÓSTOL Y CIVILIZADOR", que publica la Fraternitat Franciscana de l'ordre primer, o sia de l'Ordo Fratrum Minorum de Petra, sota l'eficaç i eficient direcció del Pare Sal.lustià Vicedo.

Aquest fet suposa una realització d'un cúmul d'idees, projectes i pensaments i molta de lletra escrita i abans pensada. Dit en poques paraules; una feina de gegans.

Davant la importància d'aquest esdeveniment, la Caixa d'Estalvis de Balears-SA NOSTRA- ha tingut la complaença de patrocinar l'edició de l'exemplar centenari de la revista franciscana de Petra perquè, en el camp de la premsa forana, té una significació ben definida de maduresa de seny de serenitat i pregonesa.

A més a més, amb l'assoliment d'aquest horitzó amb una credencial de cent nombres rdenats, compaginats, estudiats i realitzats a força de constància i dedicació fonamental, s'ha dit SÍ a la fraternitat de l'ànima; s'ha dit SÍ a l'exalçament de la nostra història, la nostra cultura i les nostres tradicions; i s'ha dit SÍ a l'esperit i ànsies del progrés de la nostra terra, aixamplant a cor obert la balconsada de la nostra hospitalitat.

Sense dubte que, sempre, és positiu el fet de celebrar aquestes trobades que encoratgen i reforcen la germanor entre els pobles, i aconsegueixen la missió de transmetre's d'un a l'altre allò que conserven de més vàlua i dignitat, allò que és patrimoni de les arrels humanes que perduren en el temps i que els segles glorifiquen.

Homenatge fidel a la premsa forana per aquesta gran tasca que duu a terme; i per aquells que la mantenen i la consoliden, honor i gratitud.

D. Miquel Bota Totxo

Per a cloure aquesta la meua intervenció, deixeu-me que ho faci amb DOTZE ESPINELES HONORANT L'EDIDIO DEL NÚMERO CENT DE LA REVISTA "APÓSTOL Y CIVILIZADOR" DE PETRA.

Avui, la premsa forana,
com en sentit de conquesta,
a Petra, viu una festa
d'autenticitat humana,
d'arrel generosa i sana
i amb goig d'esdeveniment:
la revista, en vol creixent,
de l'Apòstol Pare Serra,
per l'antigor de la terra,
ha assolit el nombre CENT.

Tasca eficaç, de profit,
la de l'hàbil escriptor
que propou la germanor
en un món d'odi ferit.
Perquè la premsa és un crit
de l'home que ha retrobat,
amb fe, la veritat;
i amb el frutí de la constància,
tota la força de l'ànsia
del seny i la llibertat.

D'un a l'altre continent,
la Revista sap volar
i el missatge proclamar
de Fra Ginebró, latent,
amb ales al pensament
i franciscana virtut
com a senyere i escut,
lleï i nivell i mesura.
Cent graons cap a l'altura.
Cent graons de plenitud.

Si hem guanyat en sapiència,
és que hem tingut bona anyada.
Per això, aquesta diada
de serenor i diligència,
dóna plenitud i potència
a un fet que és fonamental.
La nostra premsa es vital
perquè, encara és de poble,
és edificant i noble
i, en essència, universal.

I a més, amb la saviesa
ancestral, mediterrània,
l'hem feta contemporània,
digna d'una alta comesa,
ben lluny de tota avolesa
i de tota idea morta:
la d'obrir a tothom la porta
de la història certa i dura.
La premsa també és cultura
de la nostra raça forta.

Si l'ombra fou la presó
del cor tancat dins una arca,
ara amb marinera barca,
a vela oberta i timó
segur, s'ha d'esser patró
amb domini de la mar.
Es precis alliberar
de buidor la nostra vida,
que el somni esdevé ferida
quan ja no es pot despertar.

Mallorca, illa generosa,
és dúctil i és exigent,
perla de Déu, refulgent,
i llar humil i amorosa,
i és valenta i poderosa
per vèncer els perills més grans.
Juntem, amics, cor i mans
amb el llaç de l'esperança
perquè tots, sense recança,
som mallorquins i germans.

Qui es fa tot sol la factura
mai arribar lluny no pot.
l'arbre plantat vol un clot
ample i profund. No s'apura
el pagès que no fretura
més que el temps just pel sembrat;
i així recullfruit granat
de la terra ben nodrida,
perquè el treball consolida
l'estament i l'eretat.

Mallorca és un reliquiari
de mil·lenis i de fets
transcendentals i concrets.
Poble que és hospitalari,
també és rebost i sagrari
de gra madur i profitós.
Tot home que és generós
enalteix el seu llinatge
i re`a punt l'homenatge
que el proclama més honrós.

He somniat l'aventura
del viatge encisador
cap a l'esdevenidor
d'una eterna singladura.
Son un poble que, amb dretura,
caminam i feim camí,
ben segurs, cap al destí
que ens ha assenyalat la Història,
tel·lúrica trajectòria
d'un món que hem de conquerir.

La filosa del temps fila
la nostra tradició;
i amb llum viva l'horitzó
el sol encén i perfila.
¿Què hi fa si tots som d'argila?
Deisem a lloure l'esclau,
obrint portals amb la clau
del cor, units baula a baula,
amb la veu i la paraula
d'amor, solidesa i pau.

Lloem amb veu entenedrida
l'Apòstol Fra Ginebró,
Pare Evangelitzador
i de profèrica vida;
i Petra, pàtria exel·lida
del Pare Serra Fidel
i la cristiana arrel
de la regla franciscana.
Ell que la premsa forana
llegeix, àvid, en el cel.

Miquel BOTA TOTXO
16 d'octubre de 1983.- PAU.

FUTBOL

JUVENILES

Poblense 1- Sant Joan 0

(23-X-83). Derrota del Sant Joan que tuvo las mejores y más claras oportunidades de gol del partido, siendo erradas éstas por una delantera infructuosa en el momento del remate. El gol del equipo local se marcó en la primera parte.

(30-X-83). Gran bajón en el juego del Sant Joan que segue perdiendo encuentros. Lo más destacable de la primera parte fue el penalti fallado por el San Joan y el gol marcado por el Olímpic momentos después. En los inicios de la segunda parte, el Sant Joan consiguió empatar, pero poco duraría esta alegría, pues el Olímpic se volvió a adelantar tras transformar un penalti, originado por una clara mano de un defensa.

En las postrimerías del encuentro el equipo local atacó insistentemente marcando un gol, que posteriormente sería anulado por falta al portero. El gol del Sant Joan fue marcado por José Ferriol.

SUB-23

Sant Joan 0- Porto Cristo 3

(23-X-83). Tercer partido del Sant Joan y derrota de éste por un claro tres a cero. La primera parte finalizó con un empate a cero, que se podía tomar como bueno pero en la segunda parte el Porto Cristo consiguió imponerse finalizando el encuentro con el tanteo adverso de tres goles a cero.

Escolar 0- Sant Joan 1

(30-X-83). Magnífico el resultado conseguido por el Sant Joan imponiéndose al equipo de Capdepera por una tanto a cero. Dicho gol se consiguió en los momentos iniciales del encuentro siendo la culminación de un contraataque del Sant Joan que fue aprovechado por Gomis.

Tomi

Bartolomé Mora, titular indiscutible

- VOLEYBOL -

Se siguen celebrando partidos amistosos de pre-temporada.

Viernes 21-10-83: Se jugó con el equipo Juvenil de Villafranca en su campo. El resultado fue de 2 sets a 2, debido a que el tiempo no permitió que se jugara el set del empate.

Domingo 23-10-83: El equipo de San Juan, un equipo mixto, se enfrenta al equipo juvenil de Petra en propio campo. El resultado desfavorable al equipo local ya que pier de por 3 sets a 1. El viento, protagonista

El próximo sábado 5 de Noviembre, se dará una cena en Consolación para todos los socios del Club, y entre otros actos, se presentarán los equipos Cadete y de Tercera División.

J. Morey

1 En Joan Manacorí
va néixer, com tothom sap,
un ninot de lo més fi.

2 Com si fos de casa bona
amb el senyor Vandellós
se mare el dugué a escola.

3 El dia que combregà
vestit de marineret,
volia ésser capellà.

4 I perquè pujà ben dret
- se feina es santa i amanta -
el posaren de mossèn.

5 Quan hi hagué renou a l'illa -
ja tenim En Joanet
a Sa Bana, de "bellia".

6 Es mal temps prest va passar
però cresqué de valent
i se posà a festejar.

7 I sense que ho fes per vici
lo cort és que va menjar
quatre o cinc anys de servici.

8 Fou es més feliç del món
es dia que an el Sant Cristó
el va casar Don Ramon.

9 Sa nina nasqué cabal
i a sentir En Marcos Redondo
la dugué an es Principal.

10 S'establí a sa cotxeria
i abans d'un any es "600"
i un altre fill, ja tenia.

11 Amb sa dona tengué sort
i amb lo que treia a Ses Perles
comprà sa casa d'Es Port.

12 Però es dia que afina
sa filla duguent bikini,
En Joan se va acubar.

13 Sa filla anava envielada
i En Joan ho va arreglar
cantant-la a l'atropellada.

14 F'es nèt deixà sa seva eina
però a dina es taller
vint homes li feien feina.

15 Sa dona anava moitís
i En Joan se va cercar
qui li donés alegria.

16 Setanta lietres firmé,
es va acabar s'aventura
i an es futbol s'apunxà.

17 I com mai totai ve un mal
tot ho havia de provar
i se va fer "consecal".

18 Perdé ses ganes de riure
perquè ric, guapo i potent
s'havia oblidat de riure.

19 Tant de cridar "Manacorí!"
li d'encaisar ses pesetes
li dugué un atac de cor.

20 I ben plena sa cartera
En Joan Manacorí
se n'anà a veure Sant Pere.